

Intriky a zápletky v pozapomenuté opeře

Jiří Nekvasil ve Státní opeře Praha a poté v Národním divadle uvedl pěknou řádku běžně nehraných titulů – a nyní v tom pokračuje jako ředitel ostravského divadla, a to (možná až příliš?) razantně. Naposledy na repertoár vrátil Giordanovu **Fedoru**, která se u nás hrála naposledy před více než sto lety a v současné chvíli se patrně nehraje nikde jinde v Evropě.

Proč dnes hrát tuto zapomenutou operu? S výjimkou slavné tenorové árie *Amor ti vieta tu* nejsou na první pohled nikterak efektní melodie. A rétorické scény, ve kterých je třeba ve zkratce vysvětlit politické intriky i milostné zápletky, působí někdy až cimrmanovsky. Až ve třetím jednání je podle mě Fedora srovnatelná s nepoměrně hranější Giordanovou operou Andrea Chénier: jak se z nenucené konverzačky vyloupne strhující drama. Giordano ve Fedoře vytvořil dvě role náročné na dramatický výraz, vyžadující napětí, vnitřně opravdový projev: hraběnku Fedoru Romazoff a hraběte Lorise Ipanoffa. V Ostravě se na premiéře o skutečně emotivní zážitky postarali vervní italský tenorista Gianluca Zampieri a temperamentní gruzínská sopranistka Nana Miriani (před několika lety zpívala v ND pod jménem Kavtarashvili Verdiho lady

Nana Meriani v titulní roli opery **Fedora** v Ostravě FOTO MARTIN POPELÁŘ

Macbeth). S takovými sólisty asi opravdu má smysl Fedoru hrát (a s Romanem Janálem, který přesně předvedl rozverného nápadníka komtesy Olgy a zároveň vnitřně zasaženého nositele špatných zpráv).

Nejsem si ovšem jistá, jestli Fedoře sluší ibsenovsko-čechovovské pojetí, s jakým při svém operním debutu přichází režisér Peter Gábor, jestli všechno to promítání a vážné rozehrávání konverzačních scén nakonec není spíš na překážku bezprostřednímu vnímání samotného milostného dramatu, o nějž tu v postatě jde, přes všechen politicko-spoločenský kontext, který se v Giordanově opeře objevuje.

LENKA ŠALDOVÁ

Národní divadlo moravskoslezské Ostrava – Umberto Giordano: Fedora. Dirigent Zbyněk Müller, režie Peter Gábor, scéna Jozef Ciller, kostýmy Katarína Holková, pohybová spolupráce Kristýna Černá, sbormistr Jurij Galatenko, dramaturgie Daniel Jäger. Premiéra 14. dubna 2011 v Divadle Antonína Dvořáka.